

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **G. S.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2015, č. j. MV-111939-4/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2017, č. j. 6A 88/2015 – 40,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobkyně, advokáta Mgr. Petra Václavka.
- IV. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobkyně, advokáta Mgr. Petra Václavka.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 11. 4. 2017, č. j. 6A 88/2015 – 40, zamítl Městský soud v Praze žalobu žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2015, č. j. MV-111939-4/SO-2014, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 19. 5. 2014, č. j. OAM-69683-14/DP-2012, jímž bylo rozhodnuto tak, že byla zamítnuta žádost stěžovatelky o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Proti shora uvedenému rozsudku podala stěžovatelka dne 19. 4. 2017 kasační stížnost.

[3] Podáním ze dne 10. 5. 2017 pak stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že předmětnou kasační stížnost bere v plném rozsahu zpět.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatelky vyjádřený v tomto podání nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka bere svou kasační stížnost zcela zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) věta před středníkem za použití § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zastavil.

[5] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč.

[7] Protože nebylo rozhodováno o návrhu na přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 1 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku za tento návrh.

[8] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu